

два-та цилиндра) обхващатъ стькленный кръгъ безъ да ся досѣгать до него. *Л. Д. 1869 р. 79. (см. обхващамъ).*

Обици *с. м. мн. ч.* серьги (*см. обѣци*): По грьвны-тѣ може да има и камньє драгоцѣнни, тѣй сѣщо и по обици-тѣ. *Ч. 71.* Въ ухо-то му обици съ бисерь и рубинь. *Р. 177.* На ти годенишкиятъ прѣстень и тези убици та ги продай и купи малко брашно. *Ст. 10.*

Обичай *с. м.* обычай: Она обычай, кой-то уобще владѣе у насъ за да ся прѣносятъ малкы-ты дѣтца отъ дома до черквъ на кръщаваніе... *Л. Д. 1869 р. 98.*

Обичамъ *с. м.* обикна.

Обичень *прил. 1)* любимый, дорогой: Протезилай бѣ ми най-обычныйтъ отъ сичкычѣ млады момцы (*—que j'aimai le plus—*). *Т. 213.* Мой-та обична сѣпруга, Ели, ахъ! вѣчь отлети. *Л. Д. 1876 р. 124.* Въ Русчукъ са раздѣлихмє съ обичний ми приятель, кой-то замина въ Галаць. *ib. р. 128.* Тѣ бѣхъ еднакво обичны на родителитѣ си (*tous deux chéris de leurs parents*). *Т. 277. 2)* симпатичный: Ехъ, хубаво, гиздаво и обично бѣше това момиченце. *З. 1. (Мой-та сѣпруга)* Най-обична отъ жени-тѣ, но уви! нѣма я сега. *Л. Д. 1876 р. 124.*

Обичливо *нар.* обыкновенно, обычно: А по нѣгдѣ си Българи правятъ и медовина, т. е. размѣсвятъ медъ съ водѣ, и съставятъ сладкый сокъ, и си го пиятъ обичливо. *Пк. 39.*

Обичливъ *пр.* любимый: Галиха го като едничакъ на майка, нѣ обичливый имъ (*изг. любимецъ*) бѣше слѣпъ и не разсѣденъ. *Р. А. 5.* Въ черепни пекатъ и обичливое тѣсто Българьмъ баница, или „млинъ“ назъваемо. *Пк. 37.* Тая обичлива Българьмъ игра... *Пк. 111.*

Обичъ *с. ж. (иногда и с. м.) 1)* любовь: Сестрина обичъ потѣпка, Майчино мѣлко погази. *З. 12.* Дѣто има любовь, обичъ—сѣдбата са смѣе. *З. 33.* Ти до като е мома, трѣбва да имъ ся показва наклонна за обичъ. *Ч. 65.* За тѣжъ обичъ искалъ Богъ отъ человекъ-тѣ да му ся покоряватъ *Л. 1.* Обичъ-тъ прави обичъ и привлича срьдца. *Л. Д. 1872 р. 152.* Единъ такавъ обичъ къмъ бащинята, къмъ роднинитѣ си, и къмъ пріятелетѣ си бѣ достойнъ за похвала. *Р. А. 120. 2)* обычай: „Въ наша земя обичъ има самъ си кумътъ да не ходи, А да прати добра коня, Да покачатъ млада булка“. *З. 174.*

Оби́ж *м. св.* **Оби́вамъ** *м. дл.* прибу́ю, прибываю что-нибудь гвоздами, обшиваю: Тамъ обивахъ съ даски канкъ. *Тб. 31.* **Оби́ж са Оби́вамъ** са обрушусь, обрушиваюсь на когонибудь или на что-нибудь: Отъ тѣхъ—всичко неспоразумѣніе или споръ породени измежду общинары-ты, обивать ся о главѣ-тъ на невинны-ты училища. *Л. Д. 1869 р. 157.*